

Prima instanță: Judecătoria Cahul (sediul central) (judecător I. Gorlenco)
Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (judecători G. Vavrin, R. Petrov și I. Dănăilă)

ÎNCHEIERE

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în următoarea componență:
președintele completului
judecători

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de „Cahul-Gaz“ SRL,
în cauza civilă în procedura contenciosului administrativ la cererea de
chemare în judecată înaintată de Calciu Pantelei împotriva „Cahul-Gaz“ SRL,
intervenient accesoriu „Moldovagaz“ SA, cu privire la anularea hotărârii Comisiei
„Cahul-Gaz“ SRL de examinare a încălcărilor clauzelor contractuale comise de
către consumator, care au dus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a
volumului de gaze naturale consumat, și a calculului volumelor de gaze naturale,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 17 octombrie 2017, prin care s-a
admis apelul declarat de Calciu Pantelei, prin intermediul avocatului Dumitran
Ignat; s-a casat hotărârea Judecătoriei Cahul (sediul central) din 24 iulie 2017; s-a
emis o nouă hotărâre, prin care s-a admis parțial acțiunea; și s-a redus cuantumul
prejudiciului reparabil,

C O N S T A T Ă :

La 17 decembrie 2015 Calciu Pantelei a înaintat o cerere de chemare în
judecată împotriva „Cahul-Gaz“ SRL (f.d. 2-3), solicitând: (1) anularea hotărârii
nr. 90/1 din 23 octombrie 2015 a Comisiei „Cahul-Gaz“ SRL de examinare a
încălcărilor clauzelor contractuale comise de către consumator, care au dus la
neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a volumului de gaze naturale
consumat; (2) anularea calculului volumelor de gaze naturale (anexa nr. 1 la
hotărârea nr. 90/1 din 23 octombrie 2015); și (3) compensarea de către „Cahul-
Gaz“ SRL a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, a relevat că prin hotărârea nr. 90/1 din 23 octombrie
2015, Comisia „Cahul-Gaz“ SRL a dispus: (1) determinarea prejudiciului pe care
Calciu Pantelei urmează să-l repare „Cahul-Gaz“ SRL până la data de 06
noiembrie 2015 în cuantum de 47 259, 2 lei; (2) obligarea lui Calciu Pantelei la
plata cheltuielilor de efectuare a expertizei în sumă de 480 lei; (2) obligarea lui

Calciu Pantelei la cumpărarea unui contor și instalarea acestuia pe cheltuială proprie; și (4) păstrarea contorului la „Cahul-Gaz“ SRL până la executarea hotărârii.

A invocat ilegalitatea hotărârii nr. 90/1 din 23 octombrie 2015 și a anexei nr. 1 la aceasta, care reprezintă calculul volumelor de gaze naturale.

A evidențiat că la emiterea hotărârii date, Comisia „Cahul-Gaz“ SRL s-a bazat pe raportul de constatare tehnico-științifică nr. 517 din 17 august 2015, întocmit de Centrul Expertize Independente „Cexin“, în care se indică, că sigiliul autentic aplicat pe contorul BK-G4T nr. 4365319 a fost înlăturat și schimbat cu un alt sigiliu.

A notat că în conformitate cu pct. 151 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011, doar în cazul în care se constată încălcarea clauzelor contractuale de către consumatorul final, care au dus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a volumului de gaze naturale consumat, furnizorul este în drept să calculeze consumul de gaze naturale conform sistemului paușal, ținând cont de volumul facturat și achitat de către consumatorul final pentru perioada recalculării.

În această conjunctură, a precizat că nu a întreprins acțiuni ce au dus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a volumului de gaze naturale consumat, și nici prin raportul de constatare tehnico-științifică nu au fost stabilite astfel de acțiuni.

A relatat că la 30 octombrie 2015 a recepționat prin poștă hotărârea nr. 90/1 din 23 octombrie 2015 și calculul volumelor de gaze naturale, după care a depus la „Cahul-Gaz“ SRL o cerere prealabilă prin care a solicitat revocarea acestor acte administrative, dar cererea a rămas fără răspuns.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul (sediul central) din 29 iunie 2017 (f.d. 83-84), s-a atras în proces „Moldovagaz“ SA în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul (sediul central) din 24 iulie 2017 (f.d. 92; 99-107), s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

La 04 august 2017 Calciu Pantelei a depus, prin intermediul avocatului Dumitran Ignat, o cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe (f.d. 113-114), solicitând: (1) casarea acesteia; (2) emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă parțial acțiunea; și (3) să fie redus până la suma de 3 938 lei prejudiciul pe care Calciu Pantelei urmează să-l repare „Cahul-Gaz“ SRL.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 17 octombrie 2017 (f.d. 130-139), (1) s-a admis apelul declarat de Calciu Pantelei, prin intermediul avocatului Dumitran Ignat; (2) s-a casat hotărârea primei instanțe; (3) s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-a admis parțial acțiunea; și (4) s-a redus până la suma de 11 652, 3 lei prejudiciul determinat prin hotărârea nr. 90/1 din 23 octombrie 2015 a Comisiei „Cahul-Gaz“ SRL, fiind calculat pentru perioada 03 iunie 2015 – 03 august 2015.

La 13 ianuarie 2018 „Cahul-Gaz“ SRL a expediat în adresa Curții Supreme de Justiție o cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel (f.d. 142-143; 144), solicitând: (1) casarea integrală a acesteia; și (2) menținerea hotărârii primei

instanțe.

În motivarea recursului, „Cahul-Gaz“ SRL a afirmat că instanța de apel a interpretat în mod eronat și nu a aplicat pct. 78 lit. j), 113, 119, 121, 123 și 151 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011, fiindcă prin actul „Cahul-Gaz“ SRL f/n din 04 august 2015 de depistare a încălcării clauzelor contractuale s-a constatat doar bănuiala încălcării de către consumator a clauzelor contractuale, din care motiv contorul a fost ridicat și ulterior supus expertizei.

A subliniat că intervenția asupra sigiliului autentic al contorului putea fi constatată doar prin utilizarea unor aparate tehnice speciale certificate și înregistrate în conformitate cu prevederile legii, și nicidecum prin control vizual, asemenea aceluia care a avut loc la 04 august 2015.

În această ordine de idei, consideră că, Calciu Pantelei urmează să achite consumul de gaze naturale pentru perioada de un an, calculată până la data depistării încălcării pe care a săvârșit-o.

La 01 februarie 2018 Curtea Supremă de Justiție a expediat prin poștă în adresa lui Calciu Pantelei o copie a cererii de recurs, înștiințându-l despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copiei cererii de recurs, dar Calciu Pantelei nu a prezentat referința în termenul indicat, admisibilitatea recursului urmând a fi decisă în lipsa referinței.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de „Cahul-Gaz“ SRL împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 17 octombrie 2017, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge în mod unanim la concluzia că recursul urmează a fi considerat inadmisibil din următoarele raționamente.

Conform art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Art. 433 lit. b) Cod de procedură civilă stipulează că Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Luând în considerare că la materialele dosarului nu se află nicio probă care ar elucida data la care „Cahul-Gaz“ SRL a luat cunoștință de decizia integrală a instanței de apel, declararea recursului la 13 ianuarie 2018 se consideră a fi produsă cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului raportor cu privire la încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs, completul constată existența temeiului de inadmisibilitate stipulat la art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă.

Art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă statuează că Cererea de recurs se

consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, Părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Potrivit art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă stipulează că Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Art. 432 alin. (5) Cod de procedură civilă prevede că Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea că judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă garanțiilor unui proces echitabil, consfințite la art. 6

din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe calea recursului pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Totodată, completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția Curții Europene a Drepturilor Omului, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul notează că argumentele invocate în recurs nu au vocația de a duce la modificarea soluției în prezenta cauză și că acestea nu atestă examinarea raportului juridic litigios de către instanța de apel cu încălcarea normelor de drept material și procesual sau a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, neîncadrându-se astfel în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, În cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din raționamentele nominalizate, completul va considera inadmisibil recursul declarat de „Cahul-Gaz“ SRL.

Conform art. 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E:

Recursul declarat de „Cahul-Gaz“ SRL se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

judecători

Dumitru Mardari

Luiza Gafton